

[Niels Frederiksen.]

Politik ved aabent og klart Samarbejde som ved en Støttepolitik for at holde en Regering oppe her i Tinget.

Dette udgaar fra den underlige Opfattelse, at *Formen* for det politiske Arbejde er overordentlig bestemmende for et Menneskes politiske Grundsyn. Muligt er det, at det ærede Medlem gennem et Livs Arbejde er kommet til det Resultat, at for ham er *Formen* det vigtigste, medens Realiteten er af underordnet Betydning; jeg kan bedre forstaa det, efter at han kæmpede saa stærkt som Statsminister for at bevare den partimæssige Selvstændighed, men gjorde reaktionær Gerning i en Udstrækning, som der sjældent er set Mage til i dansk Politik.

Vi indenfor det radikale Venstre har den Opfattelse, at *Formen* for Arbejdets Udførelse er Redskabet i Ideens og Grundsynets Tjeneste, og ud fra denne Opfattelse er det, vi har givet vor Medvirken til og med Glæde hilser en Form for Samarbejde mellem to Partier, der betinger, at de Sager, hvorom begge Partier er enige, og med Hensyn til hvilke de begge mener, vort Folk tiltrænger Reform, kan fremmes med størst mulig Styrke.

Efter det, der er fremsat baade i Pressen og under denne Debat, har jeg den Opfattelse, at man fra Modpartens Side med en vis Ængstelse ser paa, hvad der er sket. Jeg tror ikke, det er rigtigt udtrykt, naar man mener, der bør næres Betæneligheder for de Vælgere, som tilhører de to Partier, der har fundet denne Form for Samarbejde; jeg tror, det er rigtigere at sige, at man er noget ængstelig for, at det, der er foregaaet ved Dannelsen af et fælles Ministerium af to Partier, giver Mulighed for en god Reformlovgivning, som er den sikreste Vej til at sætte Oppositionens Indflydelse ud af Spillet.

Hvis den Opgave i dansk Politik, der foreligger for den nu siddende Regering, bliver løst paa en retsindig Maade, under Hensyn til den almindelige Befolknings velforstaaede Tarv, under Hensyn til Mulighed for Fremgang for Arbejdets Udøvere og Arbejdets Mænd, vil det være ensbetydende med, at det vil vare meget længe, inden vi i dansk Politik ser et andet Grundsyns Mænd tage Ledelsen igen. Det, der er det reelle i Politik, det, der betyder noget, er, at de Mænd, der har Ansvaret for Landets Ledelse, nøje har for Øje, at den Vej, de skal fremad, er klog og besindig, men først og fremmest retsindig.

Meget af det, der fremføres i denne

Debat, ligger efter min Opfattelse noget ved Siden af og giver Udtryk for en Vurdering af Tilstande og Forhold i vort Folk, som ikke er helt stemmende med de virkelige Tilstande. I saa Henseende har jeg en Bemærkning at gøre til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Jeg synes, det er at tillægge sig selv og den Politik, man har ført, lidt vel stor Betydning, naar man mener, at Resultatet af de 21¼ Aars Politik skulde være, at nu er den lyse Dag oprundet for det danske Erhvervsliv, at den Politik har medført, at den siddende Regering roligt kan forberede sig paa at sidde længe og nyde Frugten af den Politik, der er ført.

Hvis man har en nogenlunde nøgtern Evne til at vurdere Forholdene ude omkring i det danske Erhvervsliv, vil man give mig Ret i, at det er andre og langt vigtigere Faktorer, som har medvirket til, at der i mange af Landets Erhvervsgrene er en midlertidig Lysning. For at tage Landets bærende Erhverv, jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kan faa nogen Landbruger uden dem, der er partiforblindede, til at tro, at det er det ærede Medlems Skattelovgivning, hans økonomiske Politik, hans Omregning af sociale Love, der har bevirket en Lysning og Lettelse i det danske Landbrugserhverv. Hvis vedkommende Mand spørger: Hvilken Indflydelse har alt dette haft for mig i Forhold til de gode Høstaar, de stigende Priser og de bedre Omsætningsforhold? vil han sikkert erkende, at Lysningen, selv om den er mærkbar, i det væsentligste stammer fra Ting, der ikke har noget som helst at skaffe med den tidligere førte Politik.

Det er klogt at sætte Tingene nogenlunde paa rigtig Plads. Jeg er mellem dem, der mener, at der for den nu dannede Regering godt kan foreligge Opgaver til Løsning, som kan være overordentlig vanskelige, med Hensyn til Erhvervslivets Forhold og ikke mindst vedrørende det danske Landbrug. Det er min Tro, at den Villie til at fremme de politiske Opgaver, som Arbejdsprogrammet indeholder, der har givet sig Udtryk ved den trufne Ordning, skal føre til et Resultat.

Det er ogsaa min Tro, at de to Partier, der nu er gaaet ind i en Oppositionsperiode, det konservative Folkeparti og Partiet Venstre, gennem den Forskydning, der er foregaaet mellem Vælgerne, vil forstaa, at en Opposition ført blindt mod den siddende Regerings Reformforslag er den sikreste Vej til at udslette sin egen Indflydelse i Fremtiden. Det er min sikre Tro, at Landstinget